

Arrest

**nr. 150 831 van 13 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 20 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, die loco advocaat Mr. V. NEERINCKX verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat (i) geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde problemen met zijn familieleden en zijn beweerde homoseksualiteit, (ii) er de afgelopen jaren vele positieve initiatieven zijn genomen om de rechten van homo's in Albanië te verbeteren en (iii) de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun

etnische origine of geaardheid voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal. Het feit dat verzoeker bepaalde elementen (zoals verklaringen nopens zijn relatie met E., hij naar een homoclub in Brussel geweest is, dat hij weet had over de mogelijkheid voor homoseksuelen om te huwen in België en zijn kennis van de regenboogvlag voor homoseksuelen) wel wist te vertellen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, weegt niet op tegen de overige in de bestreden beslissing gedane vaststellingen waaruit blijkt dat verzoekers kennis van de homoscene in Albanië, Kosovo en in België ernstig tekortschiet. Zo kende verzoeker geen ontmoetingsplaatsen voor homo's in Gjakovë hoewel hij zelf aangaf dat Gjakovë bekend staat als een stad waar veel homo's aanwezig zijn. Hij sprak over een ngo in Tirana die voor de rechten van de holebi's opkomt, maar kon deze niet bij naam noemen. Hij zou op de hoogte zijn van het bestaan van deze organisatie via een tv-uitzending, maar deed geen verdere opzoekingen. Hij kende ook geen ontmoetingsplaatsen voor holebi's in Tirana. Verzoeker kon geen bekende Albanese of Kosovaarse homoseksuelen noemen. Ook internationaal bekende holebi's waren hem niet bekend. Verzoeker zou één keer naar een holebi-discotheek geweest zijn in Brussel. Hij wist niet waar de homo-buurt in Brussel is, hij wist zelfs niet dat er een dergelijke buurt bestond. Nochtans verblijft verzoeker in het Klein Kasteeltje, op wandelafstand van deze buurt. Verzoeker kende geen organisaties in België die opkomen voor de rechten van holebi's. Hij zou wel opzoekingen hebben verricht op het internet, maar zou niets gevonden hebben. In dat opzicht en gelet op het feit dat verzoeker sinds 2012 al driemaal enkele maanden naar België kwam, is het verder merkwaardig dat hij niet zou weten dat de vorige Belgische federale premier homoseksueel is.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoeker na zijn aankomst in België nog drie maanden wachtte alvorens asiel aan te vragen. Zijn verweer dat hij steeds is blijven hopen op een aanvaarding door zijn familie, neemt de Raad niet aan gelet op verzoekers beschrijving van zijn psychische toestand nadat zijn familie zijn homoseksuele geaardheid zou ontdekt hebben.

Verzoeker verklaarde overigens dat hij zijn broer B. pas eind november 2014 heeft ingelicht over zijn geaardheid en de daaruit voortgevloeide problemen. Dat zijn broer hiervan nog niet op de hoogte zou zijn geweest, acht de Raad ongeloofwaardig. Verzoeker beweerde namelijk dat nadat hij betrappt werd begin 2013 iedereen van zijn uitgebreide clan op de hoogte raakte van zijn geaardheid.

De Raad deelt verder het oordeel van de commissaris-generaal waar deze in zijn beslissing stelt dat het feit dat deze laatste periode van drie maanden voor zijn asielaanvraag overeenkomt met de wettelijke termijn van toegestaan kort verblijf in België aan Albanese onderdanen, verder zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnt en de waarachtigheid van zijn asielmotieven eens te meer. Van iemand die zijn land verlaat en een gegronde vrees voor vervolging koestert in geval van terugkeer naar dat land kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een vraag tot internationale bescherming indient, wat verzoeker gelet op bovenstaande vaststellingen nagelaten heeft te doen.

Wat betreft het medisch attest van 7 april 2015, bestemd voor de algemene directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, gevoegd bij het verzoekschrift waaruit blijkt dat verzoeker aan de aandoening "Progressieve inhomogene sensorimotorisch demyeliniserend polyneuropathie, type HSMN" lijdt, wijst de Raad er op dat medische problemen op zich niet onder het toepassingsgebied vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont ook niet aan dat, gelet ook op de ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven, hij om redenen zoals bepaald in voormelde artikelen, geen toegang zou hebben tot de medische gezondheidszorg en/of mantelzorg.

De Raad is niet bevoegd om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal inzake asiel en subsidiaire bescherming te oordelen over de vraag of verzoeker aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of hij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoeker dient zich inzake de beoordeling van zijn medische problemen te richten tot de geëigende procedure.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 26 juni 2015, voert verzoekende partij aan dat haar relaas met betrekking tot haar homoseksuele geaardheid wel geloofwaardig is en dat zij wel degelijk voldoende toelichtingen heeft gegeven over haar vriend. Verzoekende partij stelt dat haar verklaringen wel doorleefd zijn en dat de randelementen die weerhouden zijn niet bepalend zijn om haar relaas en de geloofwaardigheid onderuit te halen.

Verzoekende partij haar algemene bewering dat zij wel degelijk voldoende toelichtingen heeft gegeven over haar vriend, doet geen afbreuk aan de verschillende vaststellingen op grond waarvan tot de ongeloofwaardigheid van haar relaas wordt besloten. Overigens wordt nergens in de bestreden beslissing of de beschikking gesteld, laat staan haar ten laste gelegd, dat verzoekende partij geen toelichtingen zou kunnen geven omtrent haar beweerd partner, doch wordt daarentegen gewezen op tal van andere frappante vaststellingen die de geloofwaardigheid van het relaas onderuit halen.

Verzoekende partij oppert zeer algemeen dat haar relaas met betrekking tot haar homoseksuele geaardheid wel geloofwaardig is, doch zij ontkracht, noch weerlegt de verschillende vaststellingen op grond waarvan tot de ongeloofwaardigheid van haar asielaas werd besloten. Louter algemeen stellen dat haar verklaringen wel doorleefd zijn (en dat de randelementen die weerhouden zijn niet bepalend zijn om haar relaas en de geloofwaardigheid onderuit te halen), volstaat geenszins en is allerminst afdoende en toereikend om de geloofwaardigheid van verzoekende partij haar asielaas te herstellen.

Verzoekende partij brengt geen concrete en valabele argumenten bij die de in de beschikking van 26 juni 2015 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen vermogen te ontcrachten of weerleggen.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen

heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS